

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/68/2019
Identifikačné číslo spisu: 801820001
Dátum vydania rozhodnutia: 12.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:801820001.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobcu MUDr. L. M., trvale bytom M., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Karol Orolín, s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 42, Poprad, proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústredie, so sídlom v Bratislave, 29. augusta 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53658-3/2017-BA, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/1/2018-30 zo dňa 24. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/1/2018-30 zo dňa 24. januára 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd alebo správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 4Sa/1/2018-30 zo dňa 24. januára 2019 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53658-3/2017-BA, žiadajúc správny súd, aby napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

2.1. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu mal preukázané, že Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad vydala dňa 30. septembra 2016 rozhodnutie č. 700-3080034816-GC09/16, ktorým rozhodla o zániku povinného nemocenského

poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby tak, že žalobcovi zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30. júna 2008 a nie 30. júna 2006. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodla žalovaná rozhodnutím zo dňa 18. mája 2017 číslo: 37105-2/2017-BA, ktorým v celom rozsahu zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad. Na základe vyššie uvedených rozhodnutí prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 27. júna 2017 číslo: 700-3011629317-GC04/17 (rozhodnutie pobočky) podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“) predpísal žalobcovi za obdobie jún, júl, august, september, október, november, december 2007 a január, február, marec, apríl, máj, jún 2008 poistné na nemocenské poistenie v sume 192,73 eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 980,54 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 326,87 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 258,97 eur, spolu v sume 1759,11 eur. Neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia je príloha, v ktorej je rozpísané dlžné poistné po mesiacoch.

2.2. Proti rozhodnutiu pobočky, ktorá rozhodla o predpísaní poistného podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodla žalovaná rozhodnutím zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53658-3/2017-BA tak, že odvolanie žalobcu zamietla a potvrdila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad. Preskúmané rozhodnutie žalovaná odôvodnila poukazom na § 218 ods. 1 a 2 zákona, citovala výrok rozhodnutia pobočky a špecifikovala námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozhodnutiu pobočky. Dospela k záveru, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Poprad je správne a v súlade so zákonom. Konštatovala, že účastník konania (ďalej aj žalobca) je od 01. februára 2005 sporiteľom podľa osobitného predpisu (zákon č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Účastník konania bol držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe číslo: L1A/PO/0980/06 z 2. mája 2006 v povolani lekárov v odbore všeobecné lekárstvo v období od 2. mája 2006 do 24. júna 2017. Podľa informácií poskytnutých Daňovým riaditeľstvom SR účastník konania za rok 2005 vykázal príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti bez odpočítania daňových výdavkov preukázateľne vynaložených na jeho dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie v sume 1 079 820,- Sk, t. j. vyšší ako zákonom ustanovená suma 82 800,- Sk. Za rok 2006 účastník konania vykázal príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti bez odpočítania daňových výdavkov preukázateľne vynaložených na jeho dosiahnutie, zabezpečenia a udržanie v sume 688 837,- Sk, t. j. vyšší ako zákonom ustanovená suma 91 200,- Sk. Citovala príslušné ustanovenia zákona o sociálnom poistení týkajúce sa povinných poistení a poukázala, že účastník konania ako samostatne zárobkovo činná osoba (SZČO) bol v období jún 2007 až jún 2008 povinný uhrádzať poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity (ďalej len „poistné a príspevky“), pretože bol v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona povinne nemocensky poistenou a povinne dôchodkovo poistenou osobou. Účastník konania ako povinne nemocensky poistená a povinne dôchodkovo poistená SZČO za obdobie jún 2007 až jún 2008 neodviedol poistné a príspevky vôbec, čím vznikol nedoplatok na poistnom a príspevkoch spolu v sume 1 759,11 eur (rozpis: príloha rozhodnutia č. 700-3011629317-GC04/17) a uvedeným konaním porušil § 182 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ zákona, § 128 ods. 11 písm. b/ zákona v znení zákona č. 43/2004 Z. z., § 141 ods. 1 a § 143 ods. 1 zákona. V závere odôvodnenia žalovaná uviedla, že námietky účastníka konania nemajú vplyv na zmenu či zrušenie napadnutého rozhodnutia. Dňa 20. júna 2007 účastník konania predložil Sociálnej poisťovni, pobočka Poprad registračný list FO - odhlášku samostatne zárobkovo činnnej osoby s uvedením dátumu zániku poistenia 30. jún 2006. Tento deň zániku poistenia je totožný s dátumom zrušenia povolenia č. j.: 1/2003/03252/501/ORU z 11. decembra 2003 na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v neštátnom zdravotníckom zariadení - ambulancii v odbore všeobecné lekárstvo vydaného Prešovským samosprávnym krajom. Sociálna poisťovňa, pobočka Poprad rozhodnutím zo dňa 30. septembra 2016 rozhodla, že účastníkovi konania nezaniklo povinné sociálne poistenie dňa 30. júna 2006, ale povinné sociálne poistenie zaniklo dňa 30. júna 2008. Účastník konania sa voči uvedenému rozhodnutiu odvolal, žalovaná potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad svojím rozhodnutím číslo 37105-2/2017 zo dňa 18. mája 2017 tak, že odvolanie zamietla. Týmto rozhodnutím bol účastník konania súčasne informovaný, že mu povinné poistenie trvá až do 30. júna 2008. K odvolacej námietke účastníka konania žalovaná poukázala na § 147 ods. 1

zákona, podľa ktorého právo predpísať poisťné sa premlčí za 10 rokov odo dňa jeho splatnosti, ak tento zákon neustanovuje inak. Poisťné a príspevky za jún 2007 boli splatné 08. júla 2007, za ostatné mesiace kontrolovaného obdobia ešte neskôr. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 27. júna 2017, t. j. pred uplynutím 10-ročnej premlčacej doby. Z uvedeného vyplýva, že námietku premlčania práva predpísať poisťné a príspevky nie je možné uznať za žiadny mesiac kontrolovaného obdobia. Zároveň konštatovala, že účastník konania môže požiadať Sociálnu poisťovňu, pobočka Poprad o súhlas so zaplatením poisťného na základe § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 461/2003 Z. z. citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 3 písm. a/ druhý bod, § 5 písm. c/ zákona (znenie účinné od 1. augusta 2006 do 31. decembra 2010), § 14 ods. 1 písm. b/ zákona v znení zákona č. 439/2004 Z. z., § 15 ods. 1 písm. b/ zákona (v znení účinnom od 1. augusta 2006 do 31. decembra 2007), § 15 ods. 1 písm. b/ zákona (znenie účinné od 1. januára 2008), § 21 ods. 1 zákona v znení účinnom od 1. januára 2005 do 31. decembra 2007, § 21 ods. 1 zákona (znenie účinné od 1. januára 2008 do 31. decembra 2010), § 128 ods. 1 písm. c/, § 128 ods. 2 písm. c/, § 128 ods. 3 písm. c/ a § 128 ods. 11 písm. b/ zákona (znenie účinné od 1. januára 2005), § 129 ods. 1 a ods. 2 zákona v znení účinnom od 1. januára 2005, § 141 ods. 1, § 142 ods. 1, § 143 ods. 1, § 144 ods. 1, postupom podľa právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach, za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa prvej hlavy tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

4. Krajský súd konštatoval, že z obsahu administratívneho spisu žalovanej mal nesporne za preukázané, že žalobca bol držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolaní lekár podľa § 10 zákona č. 578/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov číslo: L1A/PO/0980/06 vydané Slovenskou lekárskou komorou na výkon samostatnej zdravotníckej praxe od 2. mája 2006. Slovenská lekárska komora zrušila žalobcovi predmetnú licenciu ku dňu 24. júna 2017. Žalobca dňa 20. júna 2007 predložil pobočke Sociálnej poisťovne registračný list FO - odhlášku zo sociálneho poistenia s dátumom zániku poistenia dňa 30. júna 2006, avšak aj po tomto dátume naďalej zostala v platnosti vydaná licencia Slovenskou lekárskou komorou. Nespornou bola aj skutočnosť, že o zániku povinného dôchodkového poistenia a povinného nemocenského poistenia žalobcu ako SZČO bolo rozhodnuté Sociálnou poisťovňou, pobočka Poprad, rozhodnutím zo dňa 30.09.2016 číslo: 700-3080034816-GC09/16 tak, že žalobcovi nezaniklo povinné sociálne poistenie nie dňa 30. júna 2006, ale až 30. júna 2008. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad bolo potvrdené rozhodnutím žalovanej zo dňa 18. mája 2017 číslo: 37105-2/2017-BA. Z preskúmaného rozhodnutia žalovanej zo dňa 31. októbra 2017 aj z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad vyplýva, že žalobca za predpísané obdobie jún 2007 až jún 2008 nezaplatil predpísané poisťné a príspevky v celkovej sume 1 759,11 eur, čím došlo k porušeniu § 128 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/, § 128 ods. 11 písm. b/, § 141 ods. 1, § 143 ods. 1 zákona.

5. Ďalej krajský súd uviedol, že žalobca v žalobe nenamietať žiadne skutkové ani právne okolnosti týkajúce sa sumy predpísaného poisťného a príspevkov, ani nesprávne aplikácie právneho predpisu Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad pri rozhodovaní vo veci. Žalobca žiadal preskúmať rozhodnutie žalovanej vo veci predpísania poisťného, avšak námietky smeroval proti skoršiemu rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad a rozhodnutiu žalovanej, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2017. Týmito rozhodnutiami sa rozhodovalo o zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia.

6. Správny súd zdôraznil, že žalobca nenapadol rozhodnutie žalovanej a pobočky vo veci rozhodovania o zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia správnu žalobou na súde. Tieto rozhodnutia, ktoré sú právoplatné tvorili právny základ pre rozhodovanie pobočky ako prvostupňového správneho orgánu vo veci predpísania poistenia za sporné obdobie od júna 2007 do júna 2008, t. j. za obdobie, za ktoré žalobca poisťné neuhradil. Poukázal na to, že v predmetnom konaní sa mohol zaoberať iba preskúmaním napadnutého rozhodnutia pobočky, ktorým sa rozhodovalo o predpísaní poisťného a príspevkov, nie však otázkou zániku povinného nemocenského poistenia a

povinného dôchodkového poistenia, ktoré už bolo právoplatne vyriešené. Správny súd preto námietky žalobcu považoval za právne irelevantné.

7. Správny súd k námietke žalobcu, že Sociálna poisťovňa postupovala v rozpore so Správnym poriadkom uviedol, že zákon č. 461/2003 Z. z. explicitne vylučuje v § 272 ods. 1 uplatňovanie Správneho poriadku vo veciach sociálneho poistenia. V právnej úprave konania vo veciach sociálneho poistenia, ktoré je osobitným konaním je zohľadnený špecifický charakter nositeľa tohto poistenia, t. j. Sociálnej poisťovne ako verejnoprávnej inštitúcie. Podklady potrebné na presné a úplné zistenie skutočného stavu veci sú upravené v § 195 zákona č. 461/2003 Z. z. Vo väčšine nedávkových konaní je reálna dôkazná iniciatíva na strane organizačnej zložky Sociálnej poisťovne, pretože Sociálna poisťovňa má možnosť overiť si všetky údaje skutočného stavu veci z výkonu vlastnej činnosti vo svojich databázach a registroch poistencov. Začatím nedávkového konania Sociálna poisťovňa realizuje svoje právo vyplývajúce zo sociálno-poisťovacích právnych vzťahov, ktorým na druhej strane zodpovedajú povinnosti subjektov sociálneho poistenia. Týmto konaním sa v plnej miere realizuje zásada oficiality na strane príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne. Obstaranie podkladov pre rozhodnutie je vecou organizačnej zložky Sociálnej poisťovne, nie je však viazaná len návrhmi účastníkov, ale je povinná vykonať z vlastnej iniciatívy také dôkazy, ktoré môžu prispieť k presnému a úplnému zisteniu skutočného stavu veci. Podklady, ktorými Sociálna poisťovňa disponovala v čase vydania rozhodnutia vo veci predpísania penále boli postačujúce na rozhodnutie vo veci samej, v rámci odvolacieho konania bola celá vec z hľadiska skutkového a právneho opätovne preskúmaná a riadne právne posúdená. Krajský súd konštatoval, že rozhodnutia pobočky, ako aj žalovanej spĺňajú všetky predpísané formálne a obsahové náležitosti uvedené v § 209 zákona o sociálnom poistení, pričom nie je potrebné, aby odôvodnenie rozhodnutia dávalo odpoveď na každú vznesenú námietku, ale sa vyžaduje, aby konajúci orgán v odôvodnení rozhodnutia zdôvodnil skutkový a právny stav prejednávanej veci, aby uviedol, na podklade ktorých skutočností rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

8. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej v spojení s rozhodnutím pobočky dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, je dostatočne skutkovo a právne zdôvodnené, medzi skutkovým a právnym zdôvodnením je logický vzťah. Správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP v celom rozsahu zamietol.

9. O nároku na náhradu trov konania krajský súd rozhodol podľa § 167, § 168 a § 175 SSP. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože nebol v konaní úspešný a vo vzťahu k žalovanej nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné spravodlivo požadovať po žalobcovi, aby žalovanej trovy konania nahradil.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu proti rozsudku krajského súdu

10. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP). Navrhoval, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/1/2018-30 zo dňa 24. januára 2019 zrušil a vec vrátil žalovanému resp. Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

10.1. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich tvrdení uvedených v žalobe, v ktorej sú uvedené dôvody, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutia žalovanej za nezákonné. Žalobca namietajúc tvrdenie krajského súdu vo vzťahu k dátumu odhlášky zo sociálneho poistenia tvrdil, že z potvrdenia žalovaného č. 16249-70/2019-PP zo dňa 27.3.2019 vyplýva, že poistenie žalovaného u žalobcu zaniklo k 30. júnu 2006 (poznámka kasačného súdu „poistenie žalobcu u žalovaného“). Žalobca považoval za absolútne vylúčené tvrdenie žalovaného, že žalobca vykonával

činnosť ako lekár v odbore všeobecné lekárstvo až do 30. júna 2008, poukazom na to, že v uvedenom období už žalobca vykonával lekársku činnosť na báze svojej obchodnej spoločnosti.

10.2. Žalobca považoval za nemysliteľné, aby žalovaný „sa spamätal“ až v roku 2017, kedy začal predmetný problém riešiť a to tak, že vyrubil žalobcovi penále. Takýto postup žalovaného žalobca považoval za účelový a v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca trval na tom, že nárok žalovaného je už premlčaný. Ďalej žalobca mal za to, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, pretože v iných obdobných prípadoch najvyšší súd rozhodol v prospech poškodených klientov žalovaného a rozhodnutia sociálnej poisťovne zrušil.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti žalobcu

11. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila podaním z 23. 4. 2019. Nesúhlasila s dôvodmi žalobcu, ktorými namietal nezákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Žalovaná navrhovala, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

11.1. V dôvodoch vyjadrenia žalovaná zdôraznila, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich argumentov uvedených v preskúvanom rozhodnutí, ako aj vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11. 5. 2018, v ktorom sú uvedené dôvody, pre ktoré bolo žalobcovi predpísané dlžné poistné. Žalovaná tiež zdôraznila, že trvá na vecnej správnosti preskúvaného rozhodnutia, ako aj rozhodnutia pobočky, pričom žalobca neuviedol v kasačnej sťažnosti také námietky k správnosti preskúvaného rozhodnutia ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia Sociálnej poisťovni ústredie zo dňa 31. 10. 2017.

11.2. Žalovaná trvala na názore, že ak Sociálna poisťovňa v samostatnom konaní rozhodla o zániku sociálneho poistenia žalobcu, je povinná v ďalšom, t.j. v konaní vo veci predpísania poisteného na sociálne poistenie, resp. predpísania penále, prihliadať na právoplatné rozhodnutie, ktorým sa konečným spôsobom upravil status žalobcu na účely sociálneho poistenia. Zdôraznila, že postavenie žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby na účely sociálneho poistenia bolo konečným spôsobom upravené nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovni ústredie č. 37105-2/2017-BA zo dňa 18. mája 2017, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovni pobočka Poprad č. 700-3080034816-GC09/16 z 30.9.2016 vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby dňom 30. júna 2008. Opätovnému posudzovaniu zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu v rámci konania vo veci predpísania poistného teda bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Keďže otázka zániku sociálneho poistenia žalobcu bola právoplatne vyriešená, bol správny súd podľa § 132 ods. 2 SSP povinný na rozhodnutie vo veci zániku povinného sociálneho poistenia žalobcu prihliadať, keďže správny súd v rámci súdneho prieskumu bol viazaný predmetom napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým predmetom v preskúvanej veci bolo predpísanie žalobcovi dlžné povinné sociálne poistenie. V danej súvislosti žalovaná poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 7Sžsk/5/2017 z 30.5.2018. Žalovaná tiež zdôraznila, že zákon o sociálnom poistení Sociálnej poisťovni neukladá žiadnu lehotu, v ktorej má rozhodnúť o vzniku, prerušení alebo zániku povinného sociálneho poistenia. Vo vzťahu k námietke premlčania, žalobcom vznesenej v kasačnej sťažnosti, žalovaná odkázala na obsah svojho vyjadrenia k žalobe z 11.5.2018, v ktorom uviedla dôvody, pre ktoré nárok nepovažuje za premlčaný.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), v rozsahu námietok žalobcu uvedených v kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

13. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/1/2018-30 zo dňa 24. januára 2019, ktorým krajský súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

14. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

15. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovanej zo dňa 31.10.2017 č. 53658-3/2017-BA, ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad zo dňa 27. 6. 2017 č. 700-3011629317-GC04/17 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 27. júna 2017 číslo: 700-3011629317-GC04/17 podľa § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. predpísal žalobcovi za obdobie jún, júl, august, september, október, november, december 2007 a január, február, marec, apríl, máj, jún 2008 poistné na nemocenské poistenie v sume 192,73 eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 980,54 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 326,87 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 258,97 eur, spolu v sume 1759,11 eur, neoddeliteľnou súčasťou ktorého rozhodnutia bola príloha o rozpísaní dlžného poistného po mesiacoch.

16. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

17. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či

konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

18. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, napadnutého žalobou, vykonal náležite v zmysle platnej právnej úpravy zákona č. 461/2003 Z. z. podľa Správneho súdneho poriadku a svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver, aj náležite odôvodnil.

19. Najvyšší súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovanej v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konaní im predchádzajúcich pri aplikácii zákonnej úpravy uvedeného právneho predpisu postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd o nedôvodnosti žaloby. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozsudku správneho súdu uvádza nasledovné.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

20. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

21. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

22. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

23. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v

závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujúc svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

24. V danej súvislosti kasačný súd dáva tiež do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd uvádza: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

25. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd v kasačnom konaní pri prieskume zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu zameral svoju pozornosť zásadným námietkam sťažovateľa - žalobcu, ktorými namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď neprihliadol na skutočnosť, že zo skutkových podkladov vyplýva, že poistenie žalobcu u žalovaného zaniklo k 30. júnu 2006 a súčasne, že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

26. Zákon o sociálnom poistení vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia, konanie vo veciach sociálneho poistenia a konanie vo veciach vymáhania pohľadávok (§ 1 ods. 1 zákon č. 461/2003 Z. z.).

27. Podľa § 128 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/, ods. 11 písm. b/ zákona o sociálnom poistení účinnom v dobe dlžného poistného poistné na nemocenské poistenie platí povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba. Poistné na starobné poistenie platí povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba. Poistné na invalidné poistenie platí, ak tento zákon neustanovuje inak povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba. Poistné do rezervného fondu solidarity platí povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba.

28. Podľa § 143 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 144 ods. 1 zákona o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa predpíše poistné fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné, ak táto osoba neodviedla poistné vôbec alebo ak ho odviedla v nesprávnej sume. Ak suma dlžného poistného v úhrne je nižšia ako 3,32 eura, Sociálna poisťovňa dlžnú sumu nepredpíše.

30. Zákonomdarca v zákone o sociálnom poistení ustanovil podmienky, na základe ktorých fyzickej osobe majúcej status samostatne zárobkovo činnnej osoby vzniká povinnosť uhrádzať povinné sociálne poistenie a s citovanej právnej úpravy zákona o sociálnom poistení vyplýva, že fyzická osoba majúca status samostatne zárobkovo činnnej osoby je povinná uhrádzať povinné sociálne poistenie počas celého obdobia trvania poistenia. Pokiaľ táto osoba si zákonom stanovenú povinnosť nespĺnila a neodviedla poistné vôbec alebo ak ho odviedla v nesprávnej sume, Sociálna poisťovňa jej dlžné poistné predpíše.

31. Skutkové zistenia vyplývajúce zo spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis potvrdzujú, že rozhodnutím Sociálnej poisťovni pobočka Poprad č. 700-3080034816-GC09/16 z 30.9.2016 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovni ústredie č. 37105-2/2017-BA zo dňa 18. mája 2017 bolo právoplatne rozhodnuté vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby tak, že žalobcovi povinné sociálne poistenie zaniklo ku dňu 30. júna 2008. Právoplatné rozhodnutie vo veci zániku povinného sociálneho poistenia bolo pre Sociálnu poisťovňu v konaní, predmetom ktorého bolo posudzovanie splnenia si zákonnej povinnosti žalobcu uhrádzať povinné sociálne poistenie, záväzná a súčasne tvorilo prekážku rozhodnutej veci, pre opätovné posudzovanie otázky, či žalobcovi zaniklo resp. nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie ako samostatne zárobkovo činnnej osoby. Sociálna poisťovňa v preskúmvanej veci správne zamerala svoju pozornosť, či žalobca v rozhodnom období si splnil svoju povinnosť a uhradil povinné sociálne poistenie, ako aj či poistenie zaplatil v správnej výške. Skutkové okolnosti tiež potvrdzujú, že žalobca v žalobe a ani v priebehu súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej nenamietal žiadne skutkové ani právne okolnosti týkajúce sa predpísaného poistného a príspevkov a jeho výšky a ani nesprávnu aplikáciu právneho predpisu žalovanou vo veci preskúmvaného prípadu.

32. Vychádzajúc z uvedeného pokiaľ žalobca v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď neprihliadol na preukázanú skutočnosť, že poistenie žalobcu u žalovanej zaniklo k 30. júnu 2006 a nie ku dňu 30. júna 2008, kasačný súd vyhodnotil túto jeho námietku ako nedôvodnú. Správny súd sa náležite v bodoch 35 a nasl. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zaoberal uvedenou námietkou žalobcu, ako aj sa s ňou náležite vysporiadal, na ktorú argumentáciou kasačný súd v ďalšom poukazuje a súčasne sa s ňou stotožňuje. K uvedenému kasačný súd dodáva. Na rozhodnutie správneho súdu v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovanej správneho orgánu je rozhodujúci skutkový stav v čase právoplatnosti preskúmvaného rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Z uvedených dôvodov správny súd bol povinný prihliadať na skutočnosť, že vo veci určenia zániku povinného sociálneho poistenia žalobcu bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím Sociálnej poisťovni tak, že žalobcovi zaniklo povinné sociálne poistenie ku dňu 30. júna 2008. Z dôvodov prekážky rozhodnutej veci správny súd nebol oprávnený opätovne sa zaoberať otázkou zániku povinného sociálneho poistenia žalobcu. V rámci konania súdneho prieskumu zákonnosti preskúmvaného rozhodnutia žalovanej bol správny súd viazaný rozsahom predmetu, o ktorom žalovaná rozhodla preskúmvaným rozhodnutím (zo dňa 31. októbra 2017 číslo: 53658-3/2017-BA). Z toho dôvodu správny súd mal právomoc preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovanej, žalobou napadnutým a v rámci súdneho prieskumu tohto rozhodnutia preskúmať, či žalovaná skutkovo správne a v súlade so zákonom predpísala žalobcovi dlžné poistné za rozhodné obdobie poistenia, súc viazaný skutkovou okolnosťou, že zákonné povinné sociálne poistenie žalobcovi zaniklo až dňom 30. júna 2008.

33. Kasačný súd nepovažoval za dôvodnú ani ďalšiu námietku žalobcu, ktorou namietal, že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP). Žalobca neuviedol žiaden prípad, v ktorom by najvyšší súd v obdobnej veci rozhodol inak a kasačný súd nezistil takú obdobnú

vec, v ktorej by rozhodol inak. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť tiež na to, že v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy správne súdy vykonávajú súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu s prihliadnutím na individuálne okolnosti daného konkrétneho prípadu, a preto môže nastať situácia, že aj vo veciach s obdobou právnou problematikou, súdy rozhodnú rozdielne, vychádzajúc z individuálnych okolností danej preskúmvanej veci.

34. Pokiaľ žalobca v kasačnej sťažnosti trval na tom, že nárok žalovanej je premlčaný, kasačný súd nemohol súhlasiť s jeho tvrdením. Pri posudzovaní, či právo na predpísanie dlžného poistného sa premlčalo, je rozhodujúci dátum splatnosti predpísaného (dlžného) poistného. Právo predpísať poistné sa premlčí za desať rokov odo dňa jeho splatnosti, ak tento zákon neustanovuje inak. Právo predpísať poistné sa nepremlčuje, ak nebola splnená povinnosť ustanovená v § 228 ods. 3 a § 231 ods. 1 písm. b) (§ 147 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení). V zmysle § 143 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy zákonodarca v zákone o sociálnom poistení za účelom právnej istoty ustanovuje poistencovi právo vzniesť premlčanie nároku Sociálnej poisťovni predpísať poistné, ak Sociálna poisťovňa predpíše poistné za obdobie dlhšie ako desať rokov odo dňa jeho splatnosti. Vznesením námietky premlčania povinným subjektom premlčaný nárok Sociálnej poisťovni zanikne. Plynutie premlčacej lehoty je viazané k dobe splatnosti poistného. Vzhľadom na dátumy splatnosti poistného predpísaného Sociálnou poisťovňou žalobcovi dňa 27. júna 2017 je zrejmé, že k premlčaniu dlžného poistného predpísaného Sociálnou poisťovňou za obdobie jún 2007 až jún 2008 nemohlo dôjsť, keďže predpísané dlžné poistné za mesiac jún 2007 bolo splatné 8. júla 2007, a teda premlčacia lehota by v prípade mesiaca jún 2007 uplynula 8. júla 2017. Obdobným postupom počítania plynutia premlčacej lehoty pri predpísanom dlžnom poistnom za ďalšie mesiace (júl 2007 až jún 2008) je zrejmé, že nárok Sociálnej poisťovni predpísať žalobcovi dlžné zákonné sociálne poistenie sa nepremlčal.

36. Vzhľadom k uvedenému krajský súd v danej veci dospel k správne záveru, že rozhodnutie žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a postup im predchádzajúci je v súlade so zákonom, keď úvahy, vedúce žalovaný správny orgán v oboch stupňoch k ustáleniu skutkového stavu sú racionálne odôvodnené a skutkový stav správne orgány následne správne právne posúdili právne korektnou aplikáciou relevantných zákonných ustanovení. Kasačný súd zhodne ako správny súd v napadnutom rozhodnutí žalovanej nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani inú vadu konania, ktorá by mala vplyv na jeho zákonnosť, keď žalovaná napadnuté rozhodnutie aj argumentačne zrozumiteľné a dostatočne odôvodnila citáciou konkrétnych ustanovení príslušného právneho predpisu (zákon č. 461/2003 Z. z.) a ich následným výkladom.

37. Vychádzajúc zo skutkových okolností preskúmvaného prípadu, poukazom na právne závery uvedené vyššie, najvyšší súd v danej veci považoval námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu o nesprávnom právnom posúdení veci krajským súdom podľa § 440 písm. g/ SSP a že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe podľa § 440 ods. 1 písm. h/ SSP za nedôvodné, keďže neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu a jeho súladnosť so zákonom. Z uvedených dôvodov kasačný súd nevyhovel kasačnej sťažnosti žalobcu, a preto jeho kasačnú sťažnosť podanú proti napadnutému rozsudku krajského súdu podľa § 461 SSP zamietol.

38. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi z dôvodu, že v tomto konaní nemal úspech (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému z dôvodu, že nebola splnená podmienka výnimočnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

39. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok